

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۰ می ۲۰۲۵

امر و نهی‌های ۱۰۰ روزه نخست دونالد ترامپ در مقام رئیس جمهوری امریکا!

دونالد ترامپ به محض این که وارد کاخ سفید شد و دومین دور ریاست جمهوری خود را آغاز کرد صدها سند داخلی و خارجی را امضاء کرد و قول داد که همه آن‌ها را در مدت کوتاهی عملی کند. او از جمله، ادعا کرده بود که قادر است با یک تلفن به جنگ روسیه و اوکراین خاتمه دهد و به جنگ غزه پایان دهد. نه تنها چنین ادعاهائی هنوز هم عملی نشده است بلکه حتی تعرفه‌هائی را هم که برای تجارت خارجی امریکا تعیین کرد مجبور شد به مدت ۹۰ روز آن‌ها را به حالت تعلیق درآورد. اما او هم‌زمان قوانینی را در عرصه داخلی خود امریکا وضع کرد که در یک نمونه از آن‌ها، هزاران کارمند دولتی را اخراج کرد و حتی بودجه دولتی به آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها را قطع کرد. همچنین سانسور شدیدی بر رسانه‌ها اعمال نمود. به علاوه همه نهادهائی که به نوعی در خدمت مردم بودند تعطیل کرد.

دونالد ترامپ از زمان راهیابی به کاخ سفید، ظاهراً برای کاهش هزینه‌های دولت، دستور تعطیلی برخی نهادها را صادر کرده است. وی با امضای یک فرمان اجرائی، وزارتخانه آموزش و پرورش فدرال را منحل و آن را پر هزینه و ناکارآمد توصیف کرد.

ترامپ در مراسم امضای این فرمان در کاخ سفید، اظهار داشت که وزارت آموزش و پرورش از زمان تاسیس خود در سال ۱۹۷۹ ناکارآمد بوده و هزینه‌های بالائی را به همراه داشته است. او تاکید کرد که برنامه‌های مهمی مانند وام‌های دانشجویی، کمک‌های مالی پل (Pell Grants) و بودجه عنوان یک (Title I) حفظ خواهند شد، اما مدیریت آن‌ها به مرور به سایر نهادهای فدرال منتقل می‌شود.

این تصمیم با واکنش‌های تند دموکرات‌ها و گروه‌های حقوق مدنی مواجه شده است. آن‌ها نگرانند که این اقدام به آموزش عمومی آسیب رسانده و حمایت از دانش‌آموزان محروم را کاهش دهد. همچنین، برای انحلال کامل وزارت آموزش و پرورش نیاز به تصویب کنگره است که احتمالاً با چالش‌های قانونی و سیاسی همراه خواهد بود.

پیش از امضای این دستور، گروهی از دادستان‌های کل دموکرات طرح شکایتی را به منظور ممانعت از تعطیلی این وزارتخانه و توقف اخراج حدود نیمی از کارمندان آن تنظیم کرده بودند.

یکی از فرامین اجرایی اولیه ترمپ، اجرای سیاست منقبض‌سازی و کاهش تعداد کارکنان فدرال بوده است. ترمپ از زمان راهیابی به کاخ سفید، ایلان ماسک را به‌عنوان وزیر کارآمدی و بهره‌وری معرفی کرده و به او دستور داده است تحقیقات و بررسی‌های لازم را در تمام نهادهای امریکا برای شناسایی موارد فساد و تقلب مالی و نیز کاهش تعداد کارکنان فدرال انجام دهد.

چندی قبل دونالد ترمپ رئیس جمهور امریکا، یادداشتی را منتشر کرد که بر اساس آن از آژانس‌های دولتی می‌خواهد که برنامه تعدیل نیرو گسترده را به علت «بدهی و هزینه‌های زیاد» در دستور کار قرار دهند.

براساس این یادداشت به آژانس‌های فدرال دستور داده شد تا ۱۳ مارس برنامه‌های خود را برای کاهش نیرو ارائه دهند. این اقدام نه تنها کارمندان را اخراج می‌کند، بلکه آن پست شغلی را نیز به کلی حذف می‌کند. در نتیجه می‌تواند تغییرات گسترده‌ای در نحوه عملکرد دولت ایجاد شود.

سیاست‌های دونالد ترمپ، در تعطیلی نهادهای دولتی امریکا، قطع سرمایه‌گذاری‌های دولتی در بخش‌های مختلف از جمله در زمینه‌های علمی و اخراج بسیاری از کارکنان، شبیه به انقلاب بزرگی در بوروکراسی و کشورداری امریکاست که گروهی از ایرانی‌تبارها می‌گویند آن‌ها را به یاد «پاکسازی»‌های بعد از تاسیس جمهوری اسلامی انداخته است.

دونالد ترمپ، چند روز پس از پیروزی در انتخابات اعلام کرد که ایلان ماسک هدایت یک سازمان تازه تحت عنوان «کارآمدی دولت» را به عهده خواهد گرفت. ترمپ گفت هدف تشکیل این نهاد، کاستن از هزینه‌های دولت و کاهش نیروی کار در ادارات است.

ترمپ بعداً فرمانی امضا کرد که اداره کارآمدی دولت موسوم به «دوج» را موظف می‌کرد «به‌طور قابل توجهی» از حجم نیروی کار دولت بکاهد.

سپس نمایندگان دوج وارد سازمان‌های مختلف دولتی شدند تا میزان مخارج را بررسی کنند و به میلیون‌ها کارمند فدرال پیشنهاد ترک شغل دادند.

هدف این مطلب، بررسی سیاست‌های صد روزه نخست دونالد ترمپ است. هم‌زمان با گذشت ۱۰۰ روز از دور دوم ریاست‌جمهوری ترمپ، اقدامات عمده او تا امروز را مرور می‌کنیم.

هم‌چشم‌انداز مذاکره میان ایران و امریکا و هم لشکرکشی گسترده اسرائیل به غزه خونین و ویران تابع سفر ترمپ به عربستان و همچنین احتمال مذاکره ترمپ و پزشک‌های رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، امارات و قطر شده است. در این سفر حد تأثیرگذاری کشورهای نفتی عرب بر کاخ سفید هم مشخص‌تر خواهد شد.

روز (۱ اردیبهشت-۵ مه، اسماعیل بقائی، سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران در مورد برگزار نشدن دور چهارم دیدار نمایندگان ایران و امریکا در رم گفت، تعویق گفت‌وگوها «با پیشنهاد وزیر خارجه عمان و تفاهم طرفین» انجام شد. او در ادامه افزود که ایران منتظر پیام عمان برای مشخص شدن جلسه بعدی مذاکرات است.

استیو ویتکاف، نماینده ویژه ترامپ در امور خاورمیانه، به رسانه اکسیوس گفته است که امریکا در تلاش است دور چهارم گفت‌وگوهای هسته‌ای با ایران را برای آخر این هفته برنامه‌ریزی کند. او این احتمال داده که دیدار برگزار نشود، که اگر چنین شود «تنها دلایل سفر رئیس‌جمهوری به خاورمیانه خواهد بود.»

دونالد ترامپ، دوشنبه گذشته در یک کنفرانس خبری در کاخ سفید که در آن تعدادی از مقامات دولت او حضور داشتند گفت: «من هفته آینده به عربستان سعودی، امارات متحده قطر و کشورهای دیگر خواهم رفت و برخی از شما هم با من خواهید آمد...»

شاخص پیچیدگی وضعیت در خاورمیانه در هم رفتن چند عامل است که تغییر هر یک به ناگهان ممکن است شیوه و حد تاثیرگذاری دیگر عامل‌ها و در نتیجه مسیر حوادث را دگرگون کند.

اگر پای سفر ترامپ به خاورمیانه و حد متغیری که واشنگتن برای ترکیب زور نظامی و دیپلماسی در نظر گرفته در میان نبود، ممکن بود که جهت حمله اخیر اسرائیل با همکاری امریکا به جای کوبیدن موضعی در یمن متوجه ایران می‌شد.

ترامپ که می‌خواست به مجرد ورود به کاخ سفید به جنگ اوکراین پایان دهد، در خاورمیانه مسأله غزه را حل کند، «پیمان ابراهیم» میان عربستان و اسرائیل را جوش دهد، و تکلیف ایران را بر مبنای خطی که از گذشته داشت، روشن کند، اکنون می‌بیند که نتوانسته است هیچ چیزی را پیش برد. روزنامه کیهان جمهوری اسلامی در سرمقاله روز ۱۶ اردیبهشت خود در مورد مذاکرات میان تهران و واشنگتن نوشته است: «امریکائی‌ها به توافق احتیاج دارند و باید برای رفع این احتیاج امتیاز بدهند.» اما با شدتی بیشتر حکومت اسلامی ایران به توافق احتیاج دارد و از خبرهای درز کرده از مذاکرات مشخص است که مایل است، امتیاز بدهد. از طرف دیگر ممکن سیر حوادث به سوئی برود که امریکا نه به توافق بلکه به درگیری نیاز داشته باشد.

ترامپ که اکنون به‌عنوان چهل‌وهمین رئیس‌جمهور امریکا خدمت می‌کند، همان مسیر دوره نخست را در پیش گرفته و بر اشاعه اولویت‌های دوره نخست ریاست‌جمهوری خود تمرکز دارد.

دونالد ترامپ در بازگشت به کاخ سفید چند فرمان اجرائی صادر کرد و تغییرات گسترده‌ای در سیاست‌های خود ایجاد کرده است؛ اقدامی که ۱۰۰ روز نخست ریاست‌جمهوری او را به یکی از تاثیرگذارترین دوران تاریخ معاصر امریکا بدل کرده است.

ترامپ که اکنون به‌عنوان چهل‌وهمین رئیس‌جمهور امریکا خدمت می‌کند، مسیر ناتمام دوره نخست ریاست‌جمهوری خود را از سر گرفته و یکبار دیگر به اولویت‌های کلیدی آن دوره رجوع کرده است؛ اولویت‌هایی که پیش‌تر به دلیل پرونده تبنانی با روسیه به تعویق افتادند، به واسطه اعتراضات جنبش سراسری «جان سیاه‌پوستان مهم است» از مسیر خود منحرف شده و با شروع همه‌گیری کووید-۱۹ به حاشیه رانده شدند.

ترامپ با فشاری بی‌سابقه دوباره بر همان مسائلی تمرکز کرده که همواره ارکان اصلی دستور کار «عظمت را به امریکا بازگردانیم» بوده‌اند: حفاظت از مرزها، مقابله با رویه‌های ناعادلانه تجاری چین و افزایش تولید انرژی در داخل.

رئیس‌جمهور امریکا در هر سه جبهه دست به اقداماتی زده که از نظر خیلی‌ها غیرمنتظره بوده است؛ از جمله اقدامات او می‌توان به اجرای راهبرد تعرفه‌ای گسترده در قبال شرکای تجاری امریکا در سراسر جهان و تامین هزینه نگهداری از مهاجران غیرقانونی مرتبط با باندهای تبهکاری در السالوادور اشاره کرد.

ترمپ رکورد ۹۹ فرمان اجرائی فرانکلین دی. روزولت در ۱۰۰ روز نخست ریاست‌جمهوری را شکست و نام خود را به‌عنوان یکی از تاثیرگذارترین رؤسای‌جمهور آمریکا در سیر تغییر و تحولات واشینگتن جاودانه کرد. طرفداران ترمپ، ۱۰۰ روز نخست او در کاخ سفید را به منزله احیای ارزش‌ها و قدرت آمریکا می‌دانند، اما مخالفان اقدامات او را افراطی و عامل هرج‌ومرج دانسته و محکوم‌شان می‌کنند.

ترمپ برای پیش‌برد اهداف خود در هردو جبهه داخلی و خارجی شتاب‌زده عمل می‌کند. او می‌داند که اگر در آینده نزدیک هیچ پیشرفتی نداشته باشد، فرصت پیش‌برد اهداف مهم دستور کار خود را از دست خواهد داد. نیروی نظامی آمریکا در حال نصب سیم خاردار بر روی دیوار مرزی آمریکا و مکزیک در نزدیکی بندر ورودی سن‌سیدرو در سن‌دیگو؛ ۲۳ آوریل ۲۰۲۵. دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور آمریکا، از زمان تصدی این سمت در ماه ژانویه به جلوگیری از ورود مهاجران غیرقانونی پرداخته و برای اعزام نیرو به نقاط مرزی، احیای سیاست «ماندن در مکزیک»، پایان دادن به سیاست «بگیر و رها کن»، ازسرگیری ساخت دیوار مرزی، ثبت نام کارتل‌ها در فهرست سازمان‌های تروریستی خارجی و لغو حق تابعیت از طریق تولد، چند فرمان اجرائی صادر کرده است.

مرز و مهاجرت

یکی از اقدامات برجسته ترمپ، برخورد فوری با مهاجران غیرقانونی بود. او فرایند اخراج‌های گسترده را کلید زد و موج مهاجران مرز جنوبی را به شکل قابل‌توجهی کاهش داد. او با صدور ۱۰ فرمان اجرائی در همان روز نخست، مسیر خود را برای تمرکز بیشتر بر علیه مهاجرین و پناهندگان، هموار کرد.

این فرمان‌ها شامل اعلام وضعیت اضطراری ملی، اعزام نظامیان به مرز، احیای سیاست «ماندن در مکزیک»، لغو سیاست «بگیر و رها کن»، ازسرگیری ساخت دیوار مرزی، ثبت نام گروه‌های تبهکاری به‌عنوان سازمان‌های تروریستی خارجی و لغو حق تابعیت از طریق تولد می‌شوند.

بعضی از این فرمان‌ها از آن زمان تاکنون با چالش‌های حقوقی در دادگاه روبه‌رو شده‌اند.

از این گذشته، ترمپ در ماه فوریه در واکنش به مهاجرت غیرقانونی و قاچاق فنتانیل از طریق مکزیک، کانادا و چین به آمریکا، برای این کشورها تعرفه در نظر گرفت. (دونالد ترمپ، تعرفه‌های گسترده‌ای بر کالاهای چینی وضع کرده و دلیل این اقدام را ناتوانی پکن در جلوگیری از صادرات مواد شیمیایی مورد استفاده در تولید ماده مخدر قوی فنتانیل عنوان کرده است.)

سیاست‌های ترمپ باعث شدند که تعداد برخوردها با مهاجران غیرقانونی در مرزهای سراسر کشور به شکل قابل‌توجهی کاهش پیدا کند. داده‌های گشت مرزی آمریکا نشان می‌دهند که با ورود حدود ۷ هزار و ۱۸۰ مهاجر غیرقانونی به کشور در ماه مارس، «پائین‌ترین میزان ورود مهاجران غیرقانونی از مرز جنوب غربی» به ثبت رسیده است.

اقتصاد و تجارت

نرخ تورم در ماه مارس به دلیل کاهش قیمت سوخت تا حدودی کاهش پیدا کرد. با این حال، نگرانی‌ها درباره وضعیت اقتصادی به‌ویژه در حوزه سیاست‌های تجاری افزایش یافته و اعتماد مصرف‌کنندگان خدشه‌دار شده است. ترمپ تقریباً برای تمام شرکای تجاری آمریکا تعرفه در نظر گرفته و اعلام کرده که این کشورها در چند دهه اخیر از آمریکا سوءاستفاده کرده‌اند.

این تصمیم نوسانات شدیدی در بازار سهام ایجاد کرد و هزاران میلیارد دلار از ارزش بازار را به باد داد و باعث نگرانی میلیون‌ها نفری شد که شاهد از بین رفتن پس‌انداز بازنشستگی خود بودند.

ترمپ از مردم امریکا خواست که صبوری کنند و گفت که دستیابی به منافع بلندمدت مستلزم تحمل سختی‌های اقتصادی کوتاهمدت است.

واقعیت نگران‌کننده‌ای در قلب سیاست‌های تجاری سخت‌گیرانه ترمپ به چشم می‌خورد: امریکا در سال ۲۰۲۴ با کسری تجاری ۱/۲ تریلیون دلاری مواجه شد که سنگین‌ترین کسری تجاری جهان به شمار می‌آید.

دنیل لاکاله، اقتصاددان اسپانیایی، به اپک تایمز گفت که کسری تجاری هنگفت و بدهی ملی فزاینده امریکا دال بر این است که ایالات متحده از مدت‌ها قبل از رویه‌های ناعادلانه تجاری خارجی از جمله موانع تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای ضرر می‌کرده است.

ترمپ تعرفه پایه ۱۰ درصدی را برای تمام شرکای تجاری امریکا پابرجا نگهداشت، اما تعرفه‌های متقابل را برای تمام کشورها به استثناء چین به مدت ۹۰ روز به حالت تعلیق درآورد. امریکا هم‌اکنون با ۹۰ کشور بر سر مسائل تجاری مذاکره می‌کند.

نمودار تعرفه‌های متقابل امریکا در قبال دیگر کشورها در روز ۲ آوریل ۲۰۲۵ در کاخ سفید به نمایش درآمد. دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور امریکا، در رویدادی در رز گاردن از وضع تعرفه‌های جدید و فراگیر در قبال کالاهای وارداتی کشورهای خارجی نظیر چین، ژاپن و هند خبر داد.

روابط چین و امریکا

سیاست خارجی ترمپ در دور دوم ریاست‌جمهوری او بر مقابله با رژیم کمونیستی چین متمرکز شده است. رئیس‌جمهور امریکا تعرفه‌های گسترده ۱۴۵ درصدی را در قبال کالاهای چینی اعمال کرده تا به رویه‌های ناعادلانه تجاری پکن خاتمه دهد.

به گفته کریستوفر بالدینگ، پژوهش‌گر ارشد اندیشکده بریتانیایی انجمن هنری جکسون، راهبرد تعرفه‌ای ترمپ درصدد ساخت یک بلوک تجاری جهانی برای ایزوله کردن اقتصادی چین است.

بالدینگ در گفت‌وگو با اپک تایمز افزود که رئیس‌جمهور امریکا از منابع نظامی خود در اروپا و خاورمیانه دست کشیده تا تمرکز خود را روی مقابله با بلندپروازی‌های ژئوپولیتیکی پکن بگذارد.

کمتر از یک ماه از آغاز دور دوم ریاست‌جمهوری ترمپ می‌گذشت که پاناما تحت فشار واشینگتن، به‌عنوان اولین کشور امریکای لاتین، از طرح «کمربند و جاده» چین خارج شد. گروهی نیز به رهبری ایالات متحده از طرح خرید بنادر کانال پاناما از یک شرکت هنگ‌کنگی رونمایی کرده که خود یک دستاورد راهبردی دیگر است. این اقدام همچنان در دست بررسی قرار دارد.

دولت ترمپ به متحدان خود نیز فشار آورده تا روابط اقتصادی خود با چین را به حداقل برسانند، جلوی ترانشیپ (تغییر مسیر صادرات از طریق کشورهای ثالث) را بگیرند و به چین اجازه سرمایه‌گذاری ندهند.

ترمپ نسبت به دستیابی به توافق تجاری با پکن خوشبین است، اما بالدینگ معتقد است که تلاش واشینگتن برای تضعیف نفوذ جهانی چین فارغ از نتیجه مذاکرات ادامه خواهد یافت.

خوزه رائول مولینو، رئیس‌جمهور پاناما، در کنار فرانک ابرگو، وزیر امنیت پاناما، و پیت هگست، وزیر دفاع امریکا، که یک توافق‌نامه دوجانبه در پاناما را در ۹ آوریل ۲۰۲۵ امضاء کردند.

ترمپ با تمام قوا برای بازسازی بخش انرژی امریکا وارد عمل شده است. او تنها در روز تحلیف خود شش فرمان اجرایی برای «آزادسازی ظرفیت انرژی امریکا» صادر کرد که اعلام وضعیت اضطراری ملی در زمینه انرژی نیز یکی از آنها بود. ترمپ از آن روز تاکنون با همان سرعت به کار خود ادامه داده است.

ترمپ از توافق اقلیمی پاریس خارج شده، دستور تولید اجباری خودروهای برقی را لغو کرده، بخش وسیعی از آلاسکا را برای استخراج سوخت‌های فسیلی در نظر گرفته، محدودیت‌های صنعت زغال‌سنگ را کاهش داده، مقررات آژانس حفاظت از محیط‌زیست را به‌طور عمده لغو کرده و حتی اشاره به مقوله تغییرات اقلیمی را از وبسایت‌های دولت حذف کرده است.

او همچنین از آنچه که دولت آن را «افراطی‌گری در مقررات ایالتی و محلی» می‌نامد فاصله گرفته است، صدها کارمند فدرال را اخراج یا تعدیل کرده، استانداردهای مربوط به بهروری انرژی لوازم خانگی را کنار گذاشته و توقف صادرات گاز طبیعی مایع (ال‌ان‌جی) را که پیش‌تر منقضی شده بود، رسماً لغو کرده است.

این موارد خلاصه‌ای مختصر از یک فهرست عریض و طویل هستند. هدف رئیس‌جمهور این است که «رویکرد فراگیر دولت» را در حوزه سیاست‌های انرژی و محیط‌زیست ۱۸۰ درجه تغییر دهد. ترمپ بر کاهش مقررات و اجتناب از رویکرد کربن‌زدایی دولت بایدن تمرکز دارد.

نتیجه این اقدامات به سرعت تصویب اصلاحات لازم در روند صدور مجوزها از سوی کنگره و اوضاع بازارهای جهانی نفت و گاز بستگی دارد.

سیاست خارجی

ترمپ در جریان تلاش‌های دیپلماتیک خود برای پایان دادن به جنگ اوکراین و غزه وارد مذاکره شد و پیش از آغاز گفت‌وگوها از موضع سخت‌گیرانه خود در قبال بلندپروازی‌های هسته‌ای ایران گفت.

ترمپ مذاکره مستقیم با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، را که چهار سال متوقف شده بود، از سر گرفت. ترمپ در سخنرانی مراسم تحلیف خود در روز ۲۰ ژانویه گفت: «بزرگترین میراث من برقراری صلح و یکپارچگی خواهد بود. می‌خواهم مرا این‌گونه بشناسند.»

رئیس‌جمهور امریکا از مقامات کنیف و مسکو خواسته که برای برقراری آتش‌بس پای میز مذاکره بنشینند. این درحالی است که مذاکرات به‌طور کلی متوقف شده و طرفین تمایلی به کنار آمدن با خواسته‌های طرف مقابل نشان نمی‌دهند.

استیو ویتکاف، فرستاده ویژه امریکا، به دستور ترمپ در مذاکره با تهران بر سر آینده برنامه هسته‌ای این کشور حضور یافته است. ترمپ اعلام کرده که اجازه نمی‌دهد ایران به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند و گفته که آمادگی دارد تا برای دستیابی به این هدف علیه حکومت ایران دست به اقدام نظامی بزند.

ترمپ همچنین پیشنهاد داده که امریکا کنترل نوار غزه را به دست بگیرد، ساکنان آن را جابه‌جا کند و یک «ریویرای» جدید در خاورمیانه بسازد.

دونالد ترمپ فرمان لغو دستور کار تنوع، برابری و شمول در موسسات آموزشی را صادر کرد، هاروارد با استناد به اصل آزادی آکادمیک از اجرای این فرمان خودداری نمود و بودجه فدرال ۲ میلیارد دلاری خود را از دست داد.

دستور کار تنوع، برابری و شمول و مقوله آموزش

ترمپ به‌سرعت وارد عمل شد تا به دستور کار تنوع، برابری و شمول خاتمه دهد و این تصمیم را به یکی از اهداف زودهنگام دور دوم ریاست‌جمهوری خود تبدیل کرد.

حامیان تنوع، برابری و شمول بر این باورند که این برنامه‌ها به رفع نابرابری‌های تاریخی علیه سیاهپوستان امریکائی و دیگر اقلیت‌ها کمک می‌کنند، اما ترمپ و تیم او نظر دیگری دارند. آن‌ها معتقدند که دستور کار تنوع، برابری و شمول با ایجاد تبعیض نژادی، قوانین حقوق مدنی را زیر پا می‌گذارد.

ترمپ در نخستین روز کاری خود با صدور یک فرمان به اجرای دستور کار تنوع، برابری و شمول در دولت فدرال خاتمه داد. او دامنه این تصمیم را با فرمان‌های اجرائی بعدی خود افزایش داد و دستور کار تنوع، برابری و شمول را در رویه اعتبارسنجی دانشگاه‌ها و شیوه تنظیم قراردادهای فدرال هدف گرفت.

ترمپ همچنین دستور داد که اجرای برنامه‌های مبتنی بر تنوع، برابری و شمول در ۱۲ مقطع تحصیلی در مدارس و آموزش عالی خاتمه پیدا کند. وزارت آموزش امریکا در روز ۳ آوریل با ارسال نامه‌ای به ایالت‌ها مهلت داد که تا روز ۲۴ آوریل از لغو این برنامه‌ها در مدارس اطمینان حاصل کنند. اما یک قاضی فدرال پیش از اتمام مهلت مقرر از اجرای آن جلوگیری کرد.

دولت سعی کرده که دانشگاه‌ها و مدارس دولتی را از طریق بودجه فدرال تحت فشار بگذارد. کلمبیا، نخستین دانشگاهی بود که از دولت اخطار گرفت تا جلوی یهودی‌ستیزی را بگیرد و اگر نه با بودجه فدرال خود خداحافظی کند. کلمبیا با درخواست دولت موافقت کرد.

دانشگاه هاروارد با درخواستی مشابه برای مقابله با یهودی‌ستیزی و لغو دستور کار تنوع، برابری و شمول مواجه شد، اما رویکرد متفاوتی در پیش گرفت. هاروارد با استناد به اصل آزادی آکادمیک با درخواست دولت مخالفت کرد و بودجه فدرال ۲ میلیارد دلاری خود را از دست داد. این موضوع در دادگاه در حال پیگیری است.

ترمپ با امضای یک فرمان اجرائی در ماه مارس، فرایند انحلال وزارت آموزش امریکا را کلید زد؛ اقدامی که در کارزار انتخاباتی خود درباره آن صحبت کرده بود. او همچنین حدود نیمی از کارکنان این وزارتخانه را اخراج کرد.

جاناتان ویلیامز، رئیس و اقتصاددان ارشد شورای تبادل قانون‌گذاری امریکا، به اپک تایمز گفت که این تصمیم تلاشی برای به سرانجام رساندن کار ناتمام رونالد ریگان در دهه ۱۹۸۰ است که قصد داشت وزارت آموزش را منحل کند.

دولت تمام موسسات آموزشی را ملزم کرده که فقط دو جنسیت را به رسمیت بشناسند و به اجرای سیاست‌های مبتنی بر ایدئولوژی تراجنسیتی خاتمه دهند. دولت همچنین حضور مردان بیولوژیک در مسابقات ورزشی زنان را ممنوع کرده است؛ دستوری که اتحادیه ملی ورزش دانشگاهی به سرعت آن را به اجرا درآورد.

دوج (وزارت کارآمدی دولت)

به‌عنوان بخشی از بازسازی گسترده دولت، ترمپ «وزارت کارآمدی دولت» یا به‌اختصار «دوج» را ایجاد کرد و ایلان ماسک را به‌عنوان مشاور ویژه برای هدایت این تلاش منصوب کرد.

با وجود نام آن، دوج یک وزارتخانه سنتی در سطح کابینه نیست؛ بلکه نهادی موقتی است که قرار است در ۴ ژوئیه ۲۰۲۶ منحل شود.

تیم دوج که شامل میلیاردرهای فناوری و مهندسان نرم‌افزار است، مأموریت دارد که با کاهش کارکنان، مدرن‌سازی نرم‌افزارها و شناسایی راه‌های دیگر صرفه‌جویی، کارایی آژانس‌های فدرال را افزایش دهد. این نهاد در تلاش است تا «اتلاف منابع، فساد و سوءاستفاده» را که بخشی کلیدی از دستورکار ترمپ است، ریشه‌کن کند.

تا کنون دوج اعلام کرده که ۱۶۰ میلیارد دلار از طریق فروش دارایی‌ها، فسخ قراردادهای دیگر صرفه‌جویی شده است؛ عددی که هنوز بسیار کمتر از هدف جسورانه یک تریلیون دلاری برای سال اول فعالیت این نهاد است.

سرعت و رویکرد تهاجمی ماسک، انتقادات شدیدی از سوی دموکرات‌ها و رسانه‌ها برانگیخته و دوج را به یکی از جنجالی‌ترین بخش‌های صد روز نخست دولت ترمپ تبدیل کرده است. بنا بر گزارش‌ها، بیش از ۱۲۰ هزار کارمند فدرال در ۳۰ نهاد مختلف از زمان آغاز ریاست جمهوری ترمپ اخراج شده‌اند.

اتحادیه‌های کارگری و بسیاری از گروه‌های دیگر از «دوج» شکایت کرده‌اند؛ به‌ویژه درباره دسترسی این نهاد به داده‌های حساس فدرال. در اوایل آوریل، دادگاه استیناف حوزه چهارم ایالات متحده به دوج اجازه دسترسی به داده‌های حساس سه نهاد را داد؛ اما حکم منع دسترسی به داده‌های سازمان تأمین اجتماعی را به قوت خود باقی گذاشت. در اواخر همان ماه، یک قاضی فدرال در ایالت مریلند این ممنوعیت را تمدید کرد.

پس از کاهش چشمگیر درآمد و سود تسلا در سه‌ماهه نخست سال، ماسک اعلام کرد که در ماه مه میزان مشارکت خود در «دوج» را کاهش خواهد داد.

ایلان ماسک، مدیرعامل تسلا، که به‌عنوان نیروی ویژه دولت، رهبری وزارت بهرموری (دوج) را برعهده دارد، به‌دنبال کاهش شدید درآمد و سودآوری شرکت در سه‌ماهه نخست سال تصمیم گرفته که مسئولیت‌های خود را به حداقل برساند.

نبردهای حقوقی

دستورکار ترمپ با بیش از ۱۰۰ دادخواست حقوقی روبه‌رو شده است؛ بسیاری از این شکایات، مرزهای میان اختیارات قوه قضائیه و قوه مجریه را به چالش کشیده‌اند.

ایالت‌ها و گروه‌های غیردولتی تلاش کرده‌اند تا اقدامات مهاجرتی ترمپ، نهاد دوج، اخراج‌های گسترده در شاخه اجرائی، و توقف‌های فراگیر هزینه‌ها را به چالش بکشند.

قضات دیوان عالی نیز در موارد متعددی از درخواست‌های اضطراری مرتبط با سیاست‌های ترمپ، تصمیم‌هایی بحث‌برانگیز گرفته‌اند.

قرار است در ماه مه، جلسه‌ای برای بررسی سه حکم دادگاه‌های پائین‌تر برگزار شود که مانع از اجرای سیاست ترمپ درباره محدودسازی «تابعیت بر اساس تولد» شده بودند. این موضوع می‌تواند دیوان عالی را به روشن‌سازی متمم چهاردهم قانون اساسی وادار کند.

سلامت

در دوره دوم ریاست‌جمهوری خود، ترمپ بر سلامت کودکان، بیماری‌های مزمن و ایمنی مواد غذایی تمرکز کرده است. این اولویت‌ها تا حد زیادی تحت تأثیر انتخاب رابرت اف. کندی جونیور به‌عنوان وزیر بهداشت و خدمات انسانی قرار گرفته‌اند.

کندی تحولی گسترده در این وزارتخانه ایجاد کرده؛ ده‌ها هزار شغل را حذف کرده و جهت‌گیری این نهاد را بازتعریف کرده است. او خواستار ممنوعیت رنگ‌های مصنوعی در مواد غذایی شده است.

وزیر بهداشت، همچنین وعده داده که علل افزایش چشمگیر اوتیسم در ایالات متحده را مورد بررسی قرار دهد. جی بهاتاچاریا، رئیس موسسه ملی سلامت آمریکا که پروژه تحقیقاتی اوتیسم را هدایت می‌کند، اعلام کرد که این مؤسسه تا سپتامبر فراخوانی برای ارائه طرح‌های پژوهشی منتشر خواهد کرد. سپس دانشمندان پیشنهادهای خود را ارائه داده و بودجه‌های پژوهشی تصویب خواهد شد.

بهاتاچاریا در تاریخ ۲۲ آوریل گفت: «می‌خواهم ظرف یک سال جدول زمانی داشته باشیم که نتایج اولیه تحقیقات منتشر شود.»

همزمان با عبور از صدمین روز نخست ریاست جمهوری، ترامپ بر پیشبرد برنامه داخلی خود تمرکز کرده و کاهش مالیات‌ها را در اولویت قرار داده است.

در دوره نخست، ترامپ با مخالفت‌هایی از سوی برخی جمهوری‌خواهان و تنش‌هایی با رهبران حزب، از جمله پل رایان، رئیس وقت مجلس نمایندگان، و میچ مک‌کانل، رهبر وقت اکثریت سنا، روبه‌رو بود؛ اما به‌نظر می‌رسد اکنون همکاری روان‌تری با مایک جانسون، رئیس کنونی مجلس نمایندگان، و جان تون، رهبر اکثریت سنا، دارد. در ماه آوریل، کنگره برنامه بودجه‌ای را تصویب کرد که راه را برای تدوین لایحه‌ای جامع از سوی رهبران جمهوری‌خواه هموار کرد؛ لایحه‌ای که شامل سیاست‌های دفاعی، انرژی، مهاجرت و کاهش مالیات‌های مدنظر ترامپ خواهد بود.

رهبران جمهوری‌خواه در هر دو مجلس باید برای بسته آشتی بودجه‌ای مذاکره کنند و پیش از تعطیلات ماه اوت، برنامه قانون‌گذاری ترامپ را به تصویب برسانند.

ترامپ ابراز امیدواری کرده که کاهش مالیات‌ها منجر به رونق اقتصادی و رشد بازار سهام شود و از فشار ناشی از تعرفه‌های تجاری بکاهد.

او به‌تازگی پیشنهاد کاهش مالیات بر درآمد برای افراد با درآمد کمتر از ۲۰۰ هزار دلار در سال را مطرح کرده است. ترامپ در پست خود در شبکه اجتماعی تروث سوشال در تاریخ ۲۷ آوریل نوشت: «با اجرای تعرفه‌ها، مالیات بر درآمد بسیاری از افراد به‌طور قابل‌توجهی کاهش خواهد یافت، شاید حتی به‌طور کامل حذف شود. تمرکز بر کسانی خواهد بود که کمتر از ۲۰۰ هزار دلار در سال درآمد دارند.»

تغییراتی که ترامپ می‌خواهد در دولت امریکا اعمال کند آن‌قدر عمیق و گسترده است که بخش‌های مختلف در اداره‌ها و نهادهای کوچک و بزرگ را در بر گرفته است.

آزادی مطبوعات

بر اساس گزارش ای بی سی نیوز، اندکی پس از تصویب آخرین لایحه بودجه دولت امریکا از سوی کنگره این کشور، ترامپ به مقام‌های دولت خود دستور داد که وظایف چندین آژانس دولتی را تا جایی که قانون اجازه می‌دهد، کاهش دهند. گزارش ای بی سی نیوز می‌افزاید: این کاهش وظیفه شامل آژانس رسانه‌های جهانی ایالات متحده نیز شده است که رسانه‌هایی همچون صدای امریکا، رادیو اروپای آزاد(شامل رادیو فردا) و رادیو اسپانیایی زبان «مارتی» که کشور کوبا را تحت پوشش خود قرار می‌داد، تحت پوشش خود داشت.

بر اساس گزارش ای بی سی نیوز، کری لیک فرماندار مغلوب ایالت آریزونا و نامزد سنای امریکا که ترامپ او را به عنوان مشاور ارشد آژانس رسانه‌های جهانی ایالات متحده معرفی کرده است نیز در پیامی در حساب کاربری خود در رسانه اجتماعی ایکس(توییتر سابق) نوشت: کارکنان «صدای امریکا» باید ایمیل خود را بررسی کنند.

در گزارش ای بی سی نیوز آمده است: ایلان ماسک میلیاردر و مسؤول وزارت تازه تاسیس کارآمدی دولت ترامپ پیش‌تر در پیامی در حساب کاربری خود در رسانه اجتماعی ایکس(توییتر سابق) خواستار تعطیلی رادیو اروپای آزاد(شامل رادیو فردا) و صدای امریکا شده و نوشته بود که این موسسه‌ها باید تعطیل شوند چرا که اروپا آزاد است و دیگر کسی به آنها گوش نمی‌دهد و کارکنان آن‌ها چپ‌های افراطی دیوانه‌ای هستند که فقط برای خودشان سخن می‌گویند و سالانه یک میلیارد دلار از پول مالیات‌دهندگان امریکائی را به آتش می‌کشند.

ماسک پیش‌تر در پیامی در حساب کاربری خود در رسانه اجتماعی ایکس(توییتر سابق) خواستار تعطیلی رادیو صدای امریکا و رادیو اروپای آزاد شده و نوشته بود: دیگر کسی به آن‌ها گوش نمی‌دهد.

ترمپ فرمانی اجرائی برای تعطیلی وزارت آموزش امریکا امضاء کرد

رئیس جمهور امریکا در ادامه برنامه‌هایش برای تعطیل کردن نهادهای دولت، فرمانی اجرائی برای تعطیل کردن وزارت آموزش این کشور امضاء کرد.

«دونالد ترمپ»، فرمانی اجرائی را برای تعطیل ساختن وزارت آموزش این کشور امضاء و این وزارتخانه را متهم به «شکست‌های نفس گیر» کرده و وعده داد که بودجه این وزارتخانه را به ایالات اختصاص دهد.

در حالی که طبق اعلام کاخ سفید تعطیل کردن این وزارتخانه نیازمند تصویب از سوی کنگره ایالات متحده است ترمپ گفت: «ما می‌خواهیم آن را در سریع‌ترین زمان ممکن تعطیل کنیم.»

ترمپ در زمان رقابت انتخابات ریاست جمهوری وعده تعطیل کردن وزارت آموزش امریکا را داده و این وزارتخانه را آلوده به ایدئولوژی لیبرال و تلف‌کننده هزینه دانسته بود. جمهوری‌خواهان اعلام کرده‌اند که لویح قانونی لازم برای نهائی کردن تعطیلی وزارت آموزش را ثبت خواهند کرد اما دموکرات‌ها با تعطیلی این وزارتخانه مخالفت کرده‌اند.

در متن فرمان امضاء شده از سوی ترمپ، آمده است: «وزیر آموزش تا حداکثر سطح مناسب و اجازه داده شده توسط قانون، همه گام‌های لازم را اتخاذ کرده تا تعطیلی وزارت آموزش را تسهیل کرده و اختیارات حوزه آموزش را به ایالات و جوامع محلی واگذار کند.»

به نوشته «آسوشیتدپرس» این سند نحوه اجرائی کردن این فرمان و حوزه‌های هدف آن را مشخص نکرده اما کاخ سفید اعلام کرد که وزارت آموزش برخی کارکردهای حیاتی را حفظ خواهد کرد.

مخالفان این تصمیم را به طرح شکایات قانونی با هدف جلوگیری از تعطیل شدن این وزارتخانه و برنامه‌های کاهش شدید کارمندان آن آورده‌اند.

ترمپ در مراسم امضای این فرمان در کاخ سفید در حالی که اطراف او کودکانی نشسته در پشت میزهای مدرسه قرار داشتند گفت: «امریکا خیلی بیش‌تر از هر کشور دیگری پول صرف آموزش می‌کند اما دانش‌آموزانش تقریباً در قعر فهرست قرار دارند.»

این فرمان اجرائی ترمپ نیز همچون بسیاری از تلاش‌های قبلی او برای کاهش دادن نهادهای دولت فدرال همچون دستور جنجالی برای تعطیلی آژانس توسعه بین‌المللی امریکا احتمالاً با چالش‌های قانونی مواجه خواهد شد.

ترمپ در مراسم امضای این فرمان از «لیندا مک‌موهان» که به عنوان وزیر آموزش دولتش منصوب کرد تحسین کرده و اظهار امیدواری کرد که او آخرین وزیر آموزش ایالات متحده باشد و بعداً «جایگاه دیگری» برای او به منظور اشتغال در دولت پیدا خواهد کرد.

بعد از امضای این فرمان اجرائی «بیل کسیدی»، سناتور جمهوری‌خواه ایالات لوئیزیانا برنامه‌هایی را برای معرفی لویح قانونی با هدف تعطیل کردن این وزارتخانه اعلام کرد.

اما جمهوری‌خواهان دارای اکثریت شکننده ۵۳ به ۴۷ در مجلس سنا هستند و تعطیل کردن یک وزارتخانه فدرال نیازمند کسب دست‌کم ۶۰ رای مثبت دارد و تصویب این تعطیلی در سنا با اما و اگر مواجه است.

اما اگر هم که این وزارتخانه به طور رسمی تعطیل اعلام نشود دولت ترمپ می‌تواند مشابه اقداماتی که در قبال آژانس توسعه بین‌المللی انجام داد، تا حد زیادی بودجه و پرسنل وزارت آموزش امریکا را نیز کاهش دهد.

ترمپ در متن فرمان خود، همچنین به مک‌موهان دستور داده «نسبت به اجرای موثر و بدون اخلاف خدمات، برنامه‌ها و مزایایی که امریکایی‌ها به آن‌ها اتکا دارند اطمینان حاصل کند.»

وزارت آموزش امریکا که در سال ۱۹۷۹ تاسیس شد به مدیریت وام‌های دانشجویی و برنامه‌های کمک به دانشجویان کم‌درآمد نیز می‌پردازد.

اما ترمپ قبلاً این وزارتخانه را متهم به شستشوی مغزی نسل جوان با مسائل سیاسی، جنسی و نژادی کرده است. مک موهان بلافاصله بعد از آن‌که به‌عنوان وزیر آموزش دولت ترمپ ادای سوگند کرد یادداشتی را برای ۴۴۰۰ کارمند این وزارتخانه با عنوان «ماموریت پایانی وزارتخانه ما» فرستاد که اشاره به هدف ترمپ برای تعطیل کردن این وزارتخانه داشت.

اچ‌آی‌وی و ایدز

در دهه گذشته، امریکا سالانه حدود ۵ میلیارد دلار برای مبارزه با اچ‌آی‌وی و ایدز از طریق «برنامه اضطراری رئیس‌جمهور برای کمک به مقابله با ایدز» (پیفار) هزینه کرده بود.

یک هفته پس از توقف کمک‌ها، وزارت امور خارجه معافیتی برای برخی فعالیت‌های پیفار صادر کرد. پروژه‌هایی که هدف آن‌ها جلوگیری از انتقال بیماری از مادر به کودک بود قرار بود جزو پروژه‌های حفظ‌شده باشند، اما در آوریل، روزنامه نیویورک تایمز گزارش داد که به ۲۷۰ هزار نفر از کارمندان در سراسر جهان که این برنامه‌ها را مدیریت می‌کردند، گفته شده بود که به محل کار خود مراجعه نکنند.

بر پایه پژوهشی که اوایل آوریل در نشریه لنست منتشر شد، اگر برنامه مقابله با ایدز پیفار کاملاً متوقف شود، ممکن است یک میلیون کودک جدید به اچ‌آی‌وی مبتلا شوند و ۵۰۰ هزار کودک تا سال ۲۰۳۰ جانشان را از دست بدهند.

مالاریا

امریکا تا پیش از این هر سال حدود ۱ میلیارد دلار برای پیشگیری از مالاریا در سراسر جهان اختصاص می‌داد. بر اساس گزارش خبرگزاری فرانسه، در شمال نیجریه درمانگاه‌هایی که بیماران مالاریا را درمان می‌کردند تعطیل شده‌اند؛ و در جمهوری دموکراتیک کنگو که امریکا نقش اصلی را در تامین آزمایش‌ها و درمان‌های مالاریا برای بیمارستان‌های دولتی داشت، بخشی از حمایت‌ها متوقف شده است. مشخص نیست کدام پروژه‌های مالاریا حفظ خواهند شد.

افزون بر مبلغی که ایالات متحده مستقیماً برای مبارزه با این بیماری‌ها هزینه می‌کرد، این کشور سالانه تا ۲ میلیارد دلار به صندوق جهانی سازمان ملل برای مبارزه با سل، مالاریا و اچ‌آی‌وی کمک می‌کرد و مسئول تامین یک سوم کل بودجه صندوق جهانی بود.

بر اساس یادداشت ۱۰ آوریل، این کمک‌ها باید بیش از نصف کاهش یابد و سهم امریکا تنها به یک دلار در مقابل هر چهار دلار کمک سایر اهداکنندگان محدود شود.

در این یادداشت همچنین آمده که به جز اچ‌آی‌وی، مالاریا و سل، هیچ بودجه‌ای «برای سایر برنامه‌های بهداشتی در نظر گرفته نمی‌شود».

این بدین معناست که پروژه‌هایی مانند مرکز درمان امپاکس در کینشاسا، در جمهوری دموکراتیک کنگو یا برنامه‌های پیشگیری از ابولا در اوگاندا دیگر از سوی ایالات متحده تامین مالی نخواهند شد.

با وجود اعلام وزارت خارجه مبنی بر حفظ برنامه‌های نجات‌بخش، پیشنهادات ارائه‌شده در یادداشت ۱۰ آوریل کاهش ۵۵ درصدی کمک‌های اضطراری را به همراه خواهد داشت.

در این یادداشت آمده که برنامه‌ای برای صادرات محصولات مازاد کشاورزی ایالات متحده به کشورهای نیازمند، که به «عنوان دوم برنامه غذای برای صلح» شناخته می‌شود، به طور کامل لغو خواهد شد.

دکتر عبدالمحسن می‌گوید: «در بحران‌های انسانی، کمک تنها گزینه ممکن است؛ و اگر این کمک قطع شود، فاجعه در پی خواهد داشت.»

دولت ترمپ پیش‌تر اعلام کرده بود که آژانس توسعه بین‌المللی امریکا با سیاست‌های خارجی امریکا همسو نیست و به بی‌بی‌سی گفته بود که هرگونه کمک خارجی باید در راستای «پیش‌برد منافع بنیادین ملی ایالات متحده» باشد و آن‌ها «نقش خود به‌عنوان حافظان پول مالیات‌دهندگان» را به شدت جدی می‌گیرند.

طی سال‌ها، بسیاری از منتقدان بر این باور بوده‌اند که این کمک‌ها منجر به ائتلاف منابع یا ایجاد وابستگی خطرناک به پول‌های خارجی شده است.

اما حتی بسیاری از همین منتقدان هم بر این باورند که کاهش بودجه به این شدت، آسیب‌هایی به بار خواهد آورد که جبران‌ناپذیر خواهد بود.

کنفرانس بزرگ اقدام سیاسی محافظه‌کاران امریکا (CPAC) با حضور ایلان ماسک

ایلان ماسک که در یک رویداد سیاسی حاضر شده بود، اظهاراتی کرد که تعجب ناظران را برانگیخته است.

ماسک در بخشی از سخنان خود گفت که جو بایدن، رئیس‌جمهور پیشین امریکا «به عمد» دو فضانورد را در ایستگاه بین‌المللی فضائی نگه داشت چون فضاپیماي شرکت بوئینگ نقص فنی داشته است.

او گفت: «این دو فضانورد از ماه ژوئن آن‌جا گیر کرده‌اند. البته که ما (اسپیس ایکس) می‌توانستیم زودتر آن‌ها را به زمین برگردانیم اما به‌طور خلاصه بگویم که آن‌ها (دولت بایدن) نمی‌خواستند کسی که از رئیس‌جمهور ترمپ حمایت می‌کند به چشم بیاید.»

ماسک البته هیچ شهادی برای گفته خود ارائه نکرد.

ایلان ماسک در بخش دیگری از سخنان خود گفت که دوست دارد از خزانه طلای ایالات متحده امریکا دیدن کند. او گفت: «این طلاهای مردم است و من فکر می‌کنم حق دیدن آن را داریم.» ماسک پیشنهاد کرد که تور بازدید از این طلاها راه‌اندازی شود و گفت که دونالد ترمپ هم به این طرح علاقه نشان داده است.

یکی از لحظات تماشائی این برنامه زمانی بود که خاویر میلی، رئیس‌جمهور آرژانتین روی صحنه آمد و یک اره برقی به ماسک هدیه داد.

ماسک در حالی که این اره را با شعف بالای سر می‌برد، گفت: «این برای قطع بوروکراسی (کاغذبازی) است.»

استیون بنون، یکی از جنجالی‌ترین مشاوران ترمپ در دور قبلی ریاست‌جمهوری او که برکنار شد در این کنفرانس سخنرانی کرد.

بنون گفت که تاریخ امریکا بیش از یکی دو بار مردانی مانند دونالد ترمپ را به خود ندیده و تمایل دارد برای دوره ریاست‌جمهوری ۲۰۲۸ نیز آقای ترمپ را در کاخ سفید ببیند.

بنون در حالی که عبارت «جنگ» را به صورت شعار گونه تکرار می‌کرد دست خود را به شکلی بالا آورد که بسیاری آن را به سلام حزب نازی آلمان تشبیه کرده‌اند. چندی پیش حرکت دست ایلان ماسک نیز سلام نازی داده بود.

وضعیت اضطراری ملی در مرز جنوبی امریکا

رئیس‌جمهور امریکا، همچنین دستوری را امضاء کرد که وضعیت اضطراری ملی در مرز جنوبی ایالات متحده را اعلام می‌کند، که منجر به استقرار منابع اضافی پنتاگون و نیروهای مسلح برای تکمیل دیوار مرزی و سایر تلاش‌ها می‌شود. این تنها بر امنیت مرز جنوبی تمرکز دارد. با این حال، او تاکید کرد که «با مهاجرت قانونی مشکلی ندارد.»

ترمپ عفو عمومی به مهاجمان ۶ ژانویه داد

ترمپ، همچنین به مهاجمان به کنگره ایالات متحده امریکا عفو عمومی اعطا کرد و گفت این عفو شامل یک هزار و ۵۰۰ نفر خواهد بود، که به نظر می‌رسد تقریباً همه افرادی را که از زمان حمله به کنگره در تاریخ ۶ ژانویه ۲۰۲۱ متهم شده‌اند، پوشش دهد.

دولت بایدن، بدترین دولت امریکا بود

رئیس جمهوری امریکا، در ورزشگاه کپیتال وان گفت دولت جو بایدن نه یکی از بدترین دولت‌ها، که بدترین دولت امریکا بود. او افزود ۸۰ فرمان اجرایی مخرب دولت قبل را لغو خواهم کرد.

ترمپ افزود که از توافق یک‌جانبه اقلیمی پاریس که کلاهبرداری است خارج خواهیم شد. او ادعا کرد که در دولت اولش، امریکا پاکیزه‌ترین آب و هوا را داشته و تولیدات خود را نیز کاهش نداده است.

سایر فرمان‌های اجرایی ترمپ که امضای آن‌ها اعلام شد، به شرح زیر است:

-فرمان متوقف شدن هرگونه آئین نامه، قانون یا پروتکل جدید در دستگاه‌های دولتی تا هنگام استقرار کامل دولت جدید
-فرمان بازگشت فوری همه کارمندان دولت فدرال به دفاتر کار - یعنی لغو کامل دورکاری برای کارمندان فدرال
-دستور اجرائی به همه وزارت خانه‌های و ادارات دولتی مبنی بر توجه به هزینه‌های زندگی
-خروج امریکا از معاهده اقلیمی پاریس
-دستور اجرائی به همه بخش های دولتی مبنی بر تلاش برای احیای آزادی بیان و پیش گیری از هرگونه سانسور دولتی که موجب محدودیت آزادی بیان شود.

-فرمان لغو ۷۸ فرمان اجرائی دوران جو بایدن

فرمان های اجرائی اولیه ترمپ، همچنین سیاست‌های دولت بایدن را در زمینه‌های مختلفی همچون هوش مصنوعی و خودروهای برقی لغو کرد.

رئیس جمهور جدید امریکا همچنین استخدام‌های فدرال را متوقف کرد و از کارمندان دولت خواست که به محل کار بازگردند و نه از خانه.

ترمپ فوراً اقدامی در مورد اقتصاد یا تورم که از موضوعات مهم و موثر بر پیروزی مجدد او در انتخابات ریاست جمهوری بود، انجام نداد.

یک مقام امریکائی به رویترز اعلام کرد که او بلافاصله تعرفه‌های جدیدی بر کانادا، چین و مکزیک وضع نخواهد کرد، که این یک تحولی غیرمنتظره بود که باعث کاهش شدید ارزش دلار امریکا و افزایش شاخص‌های بورس جهانی در روزی شد که بازارهای مالی ایالات متحده تعطیل بودند.

ترمپ در سخنرانی تحلیف خود، اعلام کرد که وضعیت اضطراری ملی در مرز جنوبی با مکزیک اعلام خواهد کرد، نیروهائی به آنجا اعزام خواهد کرد و سیاستی که مهاجران پناهجو را مجبور به انتظار در مکزیک برای رسیدگی به پرونده‌های دادگاهی‌شان می‌کرد، از سر خواهد گرفت که همه این‌ها پیش‌درآمد عملیاتی بی‌سابقه برای اخراج میلیون‌ها مهاجر است. جمهوری خواهان از این سخنان استقبال کردند.

او همچنین گفت که دستورات اجرائی صادر خواهد کرد که برنامه‌های تنوع فدرال را لغو کرده و از دولت خواسته خواهد شد تنها جنسیت‌های تعیین‌شده (زن و مرد) را در زمان تولد به رسمیت بشناسد.

تعویق اجرای ممنوعیت تیک تاک به مدت ۷۵ روز

ترمپ، همچنین فرمانی اجرائی را امضاء کرد که اجرای ممنوعیت تیک‌تاک را به مدت ۷۵ روز به تعویق می‌اندازد.

این اقدام از وزارت دادگستری ایالات متحده می‌خواهد که قانون «برنامه‌های کنترول شده توسط دشمنان خارجی» را که با حمایت گسترده دو حزبی در کنگره به تصویب رسید و در آوریل توسط رئیس‌جمهور پیشین جو بایدن امضاء شد، اجرا نکند. بر اساس این قانون از ۱۹ ژانویه، تیکتاک باید در ایالات متحده ممنوع می‌شد، مگر آن‌که این برنامه به یک خریدار امریکائی یا یکی از متحدانش فروخته می‌شد.

این قانون به رئیس‌جمهور اختیار گسترده‌ای در نحوه اجرای ممنوعیت می‌دهد. با این حال، سرنوشت نهائی تیکتاک در ایالات متحده هنوز مبهم است. هنوز مشخص نیست که آیا مالک چینی تیکتاک، بایت‌دنس، تمایل به فروش به یک خریدار دارد، حتی اگر معامله‌ای توسط ترمپ میانجی‌گری شود.

ترمپ به خبرنگاران گفت که در مورد تیکتاک نظرش تغییر کرده زیرا «باید از آن استفاده می‌کرد.» او افزود که تیکتاک عمدتاً برای بچه‌ها و جوانان است.

ترمپ گفت، فرمانی که او در مورد تیکتاک امضاء کرده، به او این حق را می‌دهد که یا «آن را بفروشد یا ببندد. من حق دارم که یا آن را بفروشم یا ببندم، و ما این تصمیم را خواهیم گرفت.»

اعمال تعرفه هائی بر مکزیک و کانادا از اول فوریه

رئیس‌جمهور امریکا اعلام کرده بود که تعرفه‌هائی برای مکزیک و کانادا از ۱ فوریه اعمال خواهد کرد. ترمپ گفت که احتمالاً از ۱ فوریه تعرفه‌های جدیدی را بر واردات از همسایگان شمالی ایالات متحده، کانادا و مکزیک اعمال خواهد کرد.

او به خبرنگاران در دفتر رئیس‌جمهور امریکا گفت که در حال فکر بر روی اعمال تعرفه ۲۵ درصدی بر واردات از این دو کشور است.

این به معنای یک مهلت تقریباً یک هفته‌ای است از تعرفه‌هائی که او وعده داده بود در اولین روز ریاست‌جمهوری خود اعمال کند.

از ترمپ درباره تعرفه‌ها برای چین پرسیده شد که در پاسخ گفت، تعرفه‌هائی که در زمان ریاست‌جمهوری اول خود بر چین وضع کرده بود هنوز برقرار است.

خروج از سازمان جهانی بهداشت

بر اساس گزارش‌ها، رئیس‌جمهور امریکا با امضای یک فرمان اجرائی، خروج این کشور از سازمان جهانی بهداشت را اعلام کرد.

لغو تحریم‌های علیه شهرک‌نشین‌های اسرائیلی تندرو و لغو حذف نام کوبا از فهرست کشورهای حامی تروریسم ترمپ، همچنین تصمیم دولت بایدن بر حذف نام کوبا از فهرست کشورهای حامی تروریسم را لغو کرد. او همچنین تحریم‌های دولت بایدن علیه شهرک‌نشین‌های افراطی اسرائیلی را که در کرانه باختری مرتکب خشونت شده بودند، لغو کرد.

توقف ۹۰ روزه کمک‌های توسعه خارجی برای تعیین کارآمدی آن‌ها

ترمپ، همچنین در فرمانی، ۹۰ روز توقف در کمک‌های توسعه خارجی اعمال کرد تا کارآمدی این کمک‌ها و سازگاری آن‌ها با سیاست خارجی امریکا مورد ارزیابی قرار گیرد.

ترمپ همچنین اعلام کرد قصد دارد با پوتین ملاقات کند و می‌خواهد جنگ اوکراین هرچه سریع‌تر تمام شود. رئیس‌جمهور جدید امریکا به خبرنگاران گفت: «ما سعی خواهیم کرد که این کار را هرچه سریع‌تر انجام دهیم. شما می‌دانید، جنگ با اوکراین و روسیه نباید هرگز شروع می‌شد.»

تضعیف و یا تقویت جمهوری اسلامی ایران

ترمپ هنگام امضای ده‌ها فرمان اجرائی به جمهوری اسلامی ایران اشاره کرد و گفت که پس از انفجار پیجرهای نیروهای حزب‌الله لبنان و کشته‌شدن رهبران آن در حملات اسرائیل و نیز هدف قرار گرفتن ساختار پدافند هوایی ایران، جمهوری اسلامی ایران به شدت تضعیف شده است.

ترمپ بار دیگر مدعی شد اگر رئیس‌جمهور بود، عملیات «طوفان الاقصی» به وقوع نمی‌پیوست و ایران پولی برای حزب‌الله و حماس نداشت.

رئیس‌جمهور امریکا، همچنین در حین امضای فرمان‌های اجرائی در کاخ سفید گفت که «ایران ثروتمند است اما اسرائیل آن‌ها را تضعیف کرده است».

اکنون نمایندگان جمهوری اسلامی ایران و امریکا در حال مذاکره هستند اما هنوز روشن نیست نتیجه این مذاکرات به تضعیف جمهوری اسلامی ایران و یا تقویت آن منجر خواهد شد.

ترمپ فرمان اجرائی کاهش شدید کارکنان دولت را صادر و از اقدامات ایلان ماسک دفاع کرد

ایلان ماسک در دفتر کار دونالد ترمپ از اقدامات خود دفاع کرد و قول داد یک تریلیون دلار در بودجه دولت صرفه‌جویی کند.

بر اساس فرمان اجرائی دونالد ترمپ، دولت فدرال تنها مجاز خواهد بود به ازای خروج چهار کارمند، یک نفر جدید را استخدام کند.

این اقدام، جدیدترین تلاش ترمپ و مشاور ارشدش، ایلان ماسک مدیرعامل تسلا و مالک شبکه اجتماعی اکس، برای کوچک‌سازی دولت و همسو کردن آن با اولویت‌های ترمپ است.

پیش از این، دولت ترمپ پیشنهادهای گسترده‌ای برای بازخرید و بازنشستگی زود هنگام ارائه داده و تلاش کرده بود حمایت‌های قانونی از کارمندان دولت را حذف کند. او همچنین برخی از ادارات و سازمان‌های فدرال را عملاً تعطیل کرده است.

با توجه به این‌که بسیاری از کارمندان دولت عضو اتحادیه‌های کارگری هستند، هرگونه اخراج یا کاهش نیرو در مقیاس وسیع باید مطابق با توافقات جمعی این اتحادیه‌ها انجام شود. همچنین، کارکنان غیرعضو اتحادیه‌ها نیز از حمایت‌های شغلی طبق قوانین فدرال برخوردارند.

فرمان اجرائی رئیس‌جمهور، سازمان‌های فدرال را موظف می‌کند با تیم «بهروری دولت» تحت نظارت ایلان ماسک همکاری کنند تا کاهش گسترده نیرو را بررسی و بخش‌هایی از ادارات و سازمان‌های دولتی را که می‌توان به‌طور کامل حذف کرد، شناسایی کنند.

به گفته یک مقام کاخ سفید، کارکنانی که در حوزه‌های امنیت ملی، ایمنی عمومی، اجرای قانون و کنترل مهاجرت فعالیت می‌کنند، از این اخراج‌ها مستثنی خواهند بود.

دولت ترمپ پیش‌تر تلاش کرده بود کارمندان فدرال را به پذیرش پیشنهادهای بازخرید و خروج از سیستم دولتی ترغیب کند، اما یک قاضی فدرال ماین طرح را مسدود کرد.

ماسک از اقدامات خود دفاع و به قضات و شرکت‌های حقوقی حمله کرد

اندکی پیش از امضای فرمان اجرائی از سوی دونالد ترمپ، ایلان ماسک در دفتر کار ریاست‌جمهوری در کاخ سفید در کنار رییس‌جمهور حضور یافت و از نقش خود به‌عنوان یک مقام غیرمنتخب دفاع کرد.

ماسک که اختیارات بی‌سابقه‌ای از ترمپ برای بازسازی ساختار دولت دریافت کرده است، گفت: «نمی‌توان یک بوروکراسی خودمختار در دولت فدرال داشت. دولت باید پاسخگوی مردم باشد.»

ماسک، همچنین متعهد شد که از طریق شناسایی فساد و هدررفت بودجه در دولت، یک تریلیون دالر صرفه‌جویی کند. علاوه بر متوقف کردن طرح بازخرید و بازنشستگی زود هنگام ترمپ، دادگاه‌ها همچنین تلاش‌های او برای تعلیق کارکنان آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده و دسترسی ایلان ماسک به سیستم‌های پرداخت حساس وزارت خزانهداری را متوقف کرده‌اند.

در حال حاضر، حدود ۲/۳ میلیون کارمند غیرنظامی در دولت ایالات متحده مشغول به کار هستند که این تعداد شامل کارکنان خدمات پستی نمی‌شود.

در حالی که سازمان‌های امنیتی بیشترین بخش نیروی کار دولت فدرال را تشکیل می‌دهند، صدها هزار نفر در سراسر کشور وظایفی مانند نظارت بر خدمات درمانی کهنه‌سربازان، بازرسی محصولات کشاورزی و مدیریت پرداخت‌های دولتی را بر عهده دارند.

ماسک همچنین در شبکه اجتماعی خود، اکس، به‌شدت از شرکت‌های حقوقی که از طرف کارمندان دولت علیه این تصمیمات شکایت کرده‌اند، انتقاد کرد و نوشت: «کدام شرکت‌های حقوقی در حال پیگیری این دعاوی ضد مردم‌سالاری هستند تا اراده مردم را مسدود کنند؟»

او همچنین به قضاتی که احکام‌شان مانع از اجرای دستورالعمل‌های ترمپ شده، حمله کرد و در پستی دیگر نوشت: «مردم‌سالاری در آمریکا با یک کودتای قضائی در حال نابودی است.»

ترمپ نیز در دیدار با ماسک در دفتر کار خود در کاخ سفید، این نگرانی را مطرح کرد و گفت: «ما می‌خواهیم فساد را ریشه‌کن کنیم. سخت است که باور کنیم یک قاضی بگوید که نمی‌خواهیم شما این کار را انجام دهید. بنابراین شاید باید درباره خود قضات هم تجدینظر کنیم، زیرا این یک مسأله بسیار جدی است.»

رئیس‌جمهور آمریکا، همچنین انتقادات دموکرات‌ها و دیگر منتقدان مبنی بر وجود تضاد منافع در نقش ایلان ماسک را رد کرد.

برخی از منتقدان تأکید کرده‌اند که ماسک مالک شرکت اسپیس‌اکس است، که یک پیمان‌کار مهم دولت فدرال محسوب می‌شود.

ترمپ با رد این انتقادات گفت: «اگر فکر می‌کردیم که مشکلی وجود دارد، اجازه نمی‌دادیم ماسک در این بخش فعالیت کند. اگر تصور می‌کردیم شفافیت کافی وجود ندارد یا تضاد منافع مطرح است، هرگز به او چنین اختیاراتی نمی‌دادیم.»

سیاست ترمپ درباره هالیوود

رئیس‌جمهور آمریکا، همچنین مدعی شده اعمال تعرفه برای احیای صنعت فیلم‌سازی آمریکا ضروری است، زیرا مشوق‌های کشورهای دیگر تولیدکنندگان آمریکائی را جذب کرده و به گفته او، تهدیدی برای امنیت ملی ایجاد می‌کند. تولید فیلم در لس‌آنجلس طی دهه گذشته ۴۰ درصد کاهش یافته، در حالی که کشورهای دیگر با یارانه‌های سخاوتمندانه، سهمی از بازار ۲۴۸ میلیارد دلاری تولید محتوا را هدف گرفته‌اند. نظام تعرفه‌ای بر اقتصاد و هویت فرهنگی چه تأثیری می‌گذارد؟

افزایش تعرفه‌ها ممکن است قیمت کالاهای فرهنگی وارداتی مانند کتاب‌های خارجی، ابزارهای تولید محتوا یا فیلم‌ها را بالا ببرد و دسترسی مردم به این محصولات را محدود کند. این امر همچنین هزینه‌های تولیدکنندگان داخلی را که به برخی مواد اولیه یا ابزارهای وارداتی وابسته‌اند، افزایش می‌دهد. علاوه بر این، تعرفه‌های سنگین قطعا تنوع فرهنگی

را کاهش می‌دهند و جامعه را از تجربه‌های فرهنگی جدید محروم می‌کنند. اگر تعرفه‌ها بیش از حد بالا باشند، ممکن است قاچاق کالاها و افزایش فرهنگی یابد و درآمدهای قانونی دولت کاهش پیدا کند. همچنین، در صورتی که سایر کشورها در واکنش به این تعرفه‌ها، محدودیت‌هایی بر محصولات فرهنگی صادراتی یک کشور اعمال کنند، صنایع فرهنگی داخلی ممکن است بازارهای بین‌المللی خود را از دست بدهند.

برای ایجاد تعادل در نظام تعرفه‌ای، می‌توان از راهکارهایی مانند اعمال تعرفه‌های متفاوت بر اساس نوع کالا استفاده کرد؛ برای مثال، تعرفه‌های پایین‌تر برای کالاها و فرهنگی آموزشی و تعرفه‌های بالاتر برای محصولات سرگرمی تجاری. به جای افزایش کلی تعرفه‌ها، حمایت هدفمند از تولید داخلی از طریق یارانه، وام‌های کم‌بهره یا معافیت‌های مالیاتی مؤثرند. همچنین، مشارکت در توافق‌های بین‌المللی، مانند موافقت‌نامه‌های یونسکو برای تبادل فرهنگی، به کاهش تعرفه‌ها و تسهیل مبادلات فرهنگی کمک می‌کند و از این طریق هم به حفظ هویت فرهنگی و هم به گسترش تعاملات جهانی یاری می‌رساند.

دونالد ترامپ در پلتفرم تروث سوشال اعلام کرد که تعرفه‌ای ۱۰۰ درصدی بر تمام فیلم‌های «تولیدشده در کشورهای خارجی» اعمال خواهد کرد و مدعی شد صنعت فیلمسازی آمریکا به دلیل مشوق‌هایی که دیگر کشورها برای جذب فیلمسازان آمریکایی ارائه می‌دهند، در حال مرگ سریع است. او در پستی اعلام کرد که به وزارت بازرگانی و نماینده تجاری آمریکا دستور داده تا فوراً این تعرفه را اجرائی کنند.

ترامپ این اقدام را به دلیل «تلاش هماهنگ سایر کشورها» تهدیدی برای امنیت ملی خواند و افزود که این فیلم‌ها حامل «پیام‌رسانی و پروپاگاندا» هستند. او تأکید کرد: «ما می‌خواهیم دوباره فیلم‌ها در آمریکا ساخته شوند!»

هاوارد لوتنیک، وزیر بازرگانی ایالات متحده، در شبکه ایکس نوشت: «ما در حال انجامش هستیم.» اما نه او و نه ترامپ جزئیاتی درباره نحوه اجرا ارائه نکردند. مشخص نیست این تعرفه شرکت‌های تولیدی خارجی یا آمریکایی را که در خارج فیلم می‌سازند، هدف قرار می‌دهد.

تعرفه‌های ترامپ: حمایت از هالیوود یا تشدید انزوا؟

طبق گزارش FilmLA، تولید فیلم و سریال در لس‌آنجلس در دهه گذشته نزدیک به ۴۰ درصد کاهش یافته است. در همین حال، بسیاری از دولت‌های جهان با ارائه تخفیف‌های مالیاتی و یارانه‌های نقدی سخاوتمندانه، تولیدات را جذب کرده‌اند تا سهمی از بازار ۲۴۸ میلیارد دلاری تولید محتوا در سال ۲۰۲۵ را به دست آورند.

سیاست‌مداران استرالیا و نیوزیلند اعلام کردند که پس از اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا، از صنایع فیلمسازی کشورهای خود دفاع خواهند کرد. تونی بورک، وزیر امور داخلی استرالیا، گفت با رئیس سازمان دولتی Screen Australia درباره تعرفه‌های پیشنهادی صحبت کرده است. او در بیانیه‌ای تأکید کرد: «هیچ‌کس نباید تردید کند که ما قاطعانه از حقوق صنعت سینمایی استرالیا دفاع خواهیم کرد.»

کریستوفر لوکسون، نخست‌وزیر نیوزیلند، در یک نشست خبری گفت دولت منتظر جزئیات بیشتر تعرفه‌های پیشنهادی است. او افزود: «باید ببینیم چه جزئیاتی در نهایت مشخص می‌شود، اما ما قطعاً حامی و مدافع سرسخت این صنعت خواهیم بود.»

این اعلام ترامپ پس از آغاز جنگ تجاری با چین و اعمال تعرفه‌های جهانی صورت گرفت که بازارها را متلاطم کرده و نگرانی‌هایی درباره رکود اقتصادی در آمریکا به وجود آورده است. صنعت فیلمسازی پیش‌تر نیز تأثیر این تعرفه‌ها را احساس کرده بود، زیرا چین در آوریل با کاهش سهمیه فیلم‌های آمریکایی مجاز در آن کشور به این اقدامات

واکنش نشان داد. چین پس از امریکا دومین بازار بزرگ سینمایی جهان است، هرچند در سال‌های اخیر تولیدات داخلی آن از فیلم‌های هالیوودی پیشی گرفته‌اند.

ویلیام رینش، مقام سابق وزارت بازرگانی و پژوهش‌گر ارشد مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی، هشدار داد که واکنش‌های تلافی‌جویانه به تعرفه‌های فیلم‌های خارجی ترمپ، صنعت سینمایی امریکا را نابود خواهد کرد. او گفت: «این تلافی صنعت ما را از بین می‌برد. ما بسیار بیش‌تر از آنچه به دست می‌آوریم، از دست خواهیم داد.» او افزود که توجیه این تعرفه‌ها با استدلال امنیت ملی یا وضعیت اضطراری دشوار خواهد بود.

اندرو پولور، منتقد گاردین، در مقاله‌ای یادآوری کرده است که اجرای تعرفه‌های سینمایی با چالش‌های بسیاری مواجه است. فیلم‌ها دیگر محصولات فیزیکی نیستند که از گمرک عبور کنند و ملیت تولید آن‌ها به دلیل سرمایه‌گذاری‌های چندملیتی و نیروی کار جهانی پیچیده است. صنعت فیلم‌سازی به لطف دیجیتالی شدن، جهانی شده و سرعت بالای آن، اعمال تعرفه‌های مالی ثابت را دشوار می‌کند. هدف اصلی ترمپ به نظر می‌رسد نه فیلم‌های خارجی، بلکه برون‌سپاری تولید توسط استودیوهای هالیوودی باشد که برای کاهش هزینه‌ها و بهره‌گیری از لوکیشن‌های جذاب، در خارج از امریکا فیلم‌برداری می‌کنند. برای مثال، فیلم‌هایی مانند «ماموریت: غیرممکن» یا «تاندربولتز» در کشورهای مختلف از جمله بریتانیا، مالزی و نروژ فیلم‌برداری شده‌اند. این جهانی‌سازی به دلیل درآمدهای عظیم بین‌المللی (۲۱/۱ میلیارد دلار در مقابل ۸/۸ میلیارد دلار در امریکای شمالی در سال ۲۰۲۴) برای هالیوود حیاتی است.

سینمای امریکا همواره از جهانی‌سازی، مانند بازار چین یا فیلم‌برداری در کانادا، سود برده، اما سانسور هدفمند چین که سهمیه فیلم‌های امریکائی را کاهش داده، نشان‌دهنده خطراتی است که تعرفه‌ها می‌توانند تشدید کنند. ادعای تهدید امنیت ملی برای توجیه تعرفه‌ها مبهم است و اعتبار سینمای امریکا به‌عنوان نماد آزادی بیان را در برابر سانسور چینی خدشه‌دار می‌کند.

کاهش ۴۰ درصدی تولید در لس‌آنجلس و گرایش به تولید در کشورهای کم‌هزینه، نشان‌دهنده چالش‌های صنعت سینماست. تعرفه‌ها بعید است این روند را معکوس کنند و ممکن است هزینه‌های بلیت و اشتراک‌های استریم را افزایش دهند، در حالی که همکاری‌های جهانی در بخش‌هایی مانند جلوه‌های ویژه حیاتی است.

چین با سانسور و کاهش دسترسی فیلم‌های امریکائی، قدرت نرم هالیوود را تضعیف کرده و تعرفه‌های متقابل ممکن است این آسیب را تشدید کنند.

وقتی دادگاه‌های ردپائین‌تر او را ملزم کردند تا از اقدامات بالقوه غیرقانونی‌اش عقب‌نشینی کند یا آن‌ها را متوقف سازد، برخی از این احکام را نادیده و به سخره گرفت و در یک مورد هم اعتنایی به حکم دیوان عالی کشور نکرد.

در صدور رای مربوط به همان پرونده جنجالی، قاضی جی. هاروی ویلکینسون، منصوب ریگان و شاید بانفوذترین حقوقدان محافظه‌کار خارج از دیوان عالی، هشدار داد: «رفتار دولت، حاکمیت قانون را به بی‌قانونی تقلیل می‌دهد و ارزش‌هایی را خدشه‌دار می‌کند که همواره مورد احترام امریکائی‌هایی با دیدگاه‌ها و گرایش‌های گوناگون بوده‌اند.»

ترمپ در مصاحبه‌ای یک‌ساعته با مجله تایم در تاریخ ۲۲ آوریل، سه ماه نخست دوره ریاست‌جمهوری‌اش را توفیقی بی‌چون‌وچرا قلمداد کرده است. او به تایم گفته است: «کاری که می‌کنم دقیقا همان چیزی است که در کمپین انتخاباتی وعده‌اش را داده بودم.» این حرف تا حدی درست است و در حوزه‌های مختلف، از اخراج مهاجران و اعمال تعرفه‌های تجاری گرفته تا بازسازی اتحادیه‌های بین‌المللی امریکا و حمله به سیاست‌های تنوع، برابری و شمول صدق می‌کند. دونالد جان ترمپ، چهل‌وپنجمین و چهل‌وهفتمین رئیس‌جمهور ایالات متحده، در حال اجرای وعده‌هایی است که برای تغییر

بنیادین امریکا و نقش جهانی آن داده بود. می‌گوید به مشکلاتی تاخته که مسببشان نبوده و طرفدارانش می‌گویند بیش از رؤسای جمهور پیشین هر دو حزب، به رفع آن‌ها همت گماشته است.

او می‌گوید سیستم مهاجرتی امریکا، چند دهه دچار مشکل بود و اقدامات ترمپ، عبور غیرقانونی از مرز را به حداقل رساند. استراتژیست‌های امریکائی در خلال جنگ سرد، از کشورهای «سواری‌مجانی‌گیر» در حوزه دفاعی، در اروپا و شرق آسیا گلایه داشتند. ترمپ باعث شده آلمان و ژاپن، اقدامات غیرقابل‌تصور برای افزایش بودجه دفاعی خود و دفاع جمعی از همسایگان‌شان انجام دهند.

چین با پیوستن به سازمان تجارت جهانی در سال ۲۰۰۱، حمله‌ای چند دهه‌ای علیه شرکت‌هایی که با این کشور وارد معامله شده بودند، به راه انداخت. تعرفه‌های اخیر ترمپ، تهاجمی‌ترین تلاش برای مقابله با این هجوم بی‌سابقه است. او می‌گوید: «من بسیاری از مشکلات دنیا را بدون این‌که درخواستی کنم یا اعتباری بگیرم، حل کرده‌ام.»

بقیائی از حزب دموکرات تضعیف‌شده و جمهوری‌خواهان مطیع در کنگره که بیمناک بودند و به امید بهرمندی از قدرت، از اختیارات قانون‌گذاری و باورهای دیرینه‌شان دست کشیده بودند. هیچ واکنش جدی و پایداری هم از جامعه دریافت نمی‌شد. رهبران جامعه مدنی و غول‌های اقتصادی که سرمایه سیاسی قابل‌توجهی دارند، عمدتاً به حکومت ترمپ تمکین کردند و به‌جای همبستگی، اطاعت را برگزیدند. همه این‌ها، او را جسورتر کرده است.

دانشگاه‌ها در برابر تهدید ترمپ به حذف بودجه‌های پژوهشی چند میلیارد دلاری‌شان شجاعت بیش‌تری نشان داده‌اند. جوامعی که به نیروی کار مهاجر وابسته‌اند، از افزایش اخراج‌ها خشمگین‌اند. با کاهش اعتماد مصرف‌کننده به پائین‌ترین سطح خود در سه سال گذشته و انتظار افزایش تورم به‌عنوان پیامد جنگ تجاری، حتی جمهوری‌خواهان منفعل نیز از تأثیر برخی اقدامات ترمپ بر آینده سیاسی‌شان شکایت دارند.

شاید ترمپ، در صدمین روز ریاست‌جمهوری‌اش، در اوج قدرت باشد، اما اکنون مقاومتی بی‌شباهت به مقاومت دوره نخست ریاست‌جمهوری‌اش در حال شکل‌گیری است. سیاست‌های حمایت‌گرایانه ترمپ، خطر وقوع رکودی خودساخته را به‌دنبال دارند. کسب‌وکارهای بزرگ و کوچک با تهدید جدی توقف فعالیت مواجه‌اند. مقامات بالادست مجبور به اخراج کارکنان، بستن خطوط تولید و تلاش برای بقا در مواجهه با اختلالاتی در زنجیره تامین و درآمد هستند که از زمان همه‌گیری کووید بی‌سابقه بوده است.

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند که اکنون بخش بیش‌تری از امریکائی‌ها در هراس از دولت به سر می‌برند و طبق نظرسنجی «پیو»، محبوبیت ترمپ به ۴۰ درصد رسیده که در این مقطع از دوره ریاست‌جمهوری، پائین‌تر از هر رئیس‌جمهور دیگری در تاریخ اخیر ایالات متحده است.

ماموریت خوداعلام‌شده ترمپ و مشاوران ارشدش در صد روز نخست ریاست‌جمهوری او، غلبه بر مخالفان با حمله‌ای بی‌امان به همه جبهه‌ها است. سوزی وایلس، رئیس‌دفتر کاخ سفید می‌گوید: «او هیچ چیزی به بوروکراسی نداده، هیچ چیز...» «برای هر کاری که بخواهد انجام دهد، هر چه به‌خیالش برای کشور مهم باشد، راهکاری مئیابد.»

حتی با تجربه‌ترین دست‌اندرکاران دولتی نیز برای پیگیری تغییرات و شکستن قواعد در واشنگتن با مشکل مواجه شده‌اند، چه رسد به این‌که بدانند این تغییرات کشور و جهان را به کجا خواهد برد.

مشاوران ارشد ترمپ می‌گویند او در آغاز راه است. «چهار سال وقت داشت تا به چیزی که می‌خواست انجام دهد، فکر کند.» و به قول وایلس «حالا می‌خواهد فکرهایش را عملی کند.»

اکثریت جمهوری‌خواه کنگره قدرت را به رئیس‌جمهوری وانهاده‌اند که از رویارویی با او می‌هراسند. ترمپ به کمک وزارت کارائی دولت (DOGE) و با هدایت ماسک، بخش‌های دولتی مجاز به فعالیت از سوی کنگره - از جمله آژانس

توسعه بین‌المللی ایالات متحده و آژانس رسانه‌ای جهانی ایالات متحده- را منحل کرد. او دستور داد وزارت آموزش و پرورش حذف شود و به این ترتیب نبرد قانونی بر سر نهاد ایجاد شده از سوی کنگره در دهه ۱۹۷۰ به راه افتاد.

ترمپ بودجه‌های فدرال را از برنامه‌هایی که در دستورات اجرایی‌اش هدف قرار داده بود، مستثنی کرد و همین امر، اعتراضات فراوانی برانگیخت. در ماه مارس که او در حال آماده‌سازی برای معرفی تعرفه‌هایش بود، رهبر جمهوری‌خواه مجلس، عبارات خاصی را به لایحه تامین مالی موقت افزود تا مانع از چالش نمایندگان کنگره با وضعیت اضطراری ملی شود. مایک جانسون رئیس مجلس نمایندگان در مصاحبه‌ای با تایم گفت: «رئیس‌جمهور ایالات متحده حق دارد و به عقیده من مسؤولیت دارد با کشورهایی که درگیر شیوه‌های تجاری ناعادلانه هستند، برخورد کند.»

در ماه آوریل، رویکرد قدرتمندانه و بی‌پروای ترمپ در مواجهه با شرکای به‌ظاهر هم‌رتبه‌اش در قوه مقننه، در دیدار با جمهوری‌خواهان مجلس به نمایش گذاشته شد. وقتی اعضای جناح فوق‌محافظه‌کار مجلس به صرافت افتادند تا با چارچوب بودجه‌ای که جمهوری‌خواهان سنا تدوین کرده‌اند، مخالفت کنند، ترمپ مانع شد. به گفته دو نفر از اعضای حاضر در جلسه، رئیس‌جمهور وارد عمل شد و دوشادوش مشاوران ارشد و مایک جانسون، ۴۵ دقیقه خطاب به مخالفان سخن گفت. ترمپ گفته بود: «این چیزی است که می‌خواهم و نباید با آن مخالفت شود.»

وقتی نماینده «چپ‌گرای» تگزاس گفت: «آقای رئیس‌جمهور، شما را می‌فهمم، اما به این فرایند اعتماد ندارم. سنا قبلاً ما را فریب داده است.» ترمپ سخنان او را قطع کرد و گفت: «من را اذیت نکنید.»

صبح روز بعد چه شد؟ این نماینده به اتفاق سایر نمایندگان - به استثنای دو عضو جمهوری‌خواه - به طرح موردنظر رئیس‌جمهور رای مثبت داد و پس از آن، از هر اظهارنظری در این باره خودداری شد.

«دوج»، اطلاعات شخصی امریکایی‌ها را از همه نهادهای دولتی گرفت تا برای اولین بار، سیستم جامع داده‌های شهروندی - از شماره‌های تامین اجتماعی گرفته تا اطلاعات مربوط به وام دانشجویی و درآمد سالانه - را ایجاد کند. از این پرونده‌ها برای پیش‌برد اهداف کاخ سفید استفاده می‌شود. سازمان مالیات امریکا (IRS)، توافقی با وزارت امنیت داخلی امضا کرد تا داده‌های مالیاتی را در اختیار آن‌ها بگذارد و اخراج مهاجران را تسریع کند. (سخن‌گوی دوج به درخواست‌های مکرر تایم برای اظهارنظر در این موارد پاسخی نداده است.)

سوزی وایلس می‌گوید: «این عملیات، برنده‌ترین سلاح ترمپ در جدال و تسلط بر نهادهای حکومتی است.» و می‌افزاید: «اگر این کار را نمی‌کردیم، پس از چهار سال فقط ۰.۱۸ درصد از دیوان‌سالاری فدرال کاسته می‌شد.»

اکنون که کنگره و قوه مجریه تا حد زیادی با خواسته‌های ترمپ همراه شده‌اند، این دادگاه‌ها هستند که باید حدود و صغور قدرت او را تعیین کنند. تاکنون بیش از ۱۰۰ پرونده حقوقی برای به‌چالش کشیدن اقدامات او تشکیل شده و یک اشتباه اداری در برنامه مهاجرتی پرشتاب دولت ترمپ با هدف اخراج مهاجران غیرقانونی، به بحرانی بالقوه در سطح قانون اساسی بدل شده است.

یکی از مقامات ارشد دولت به تایم اطلاع داد که گیتس، طرح زندان السالوادور را به «استفان میلر»، معاون رئیس دفتر ترمپ، پیشنهاد داده و میلر هم آن را به ترمپ منتقل کرده است. ترمپ به وزیر خارجه‌اش، «مارکو روبیو»، دستور داد به السالوادور سفر کند تا با «بوکله» به توافق برسد. این توافق محرمانه بود و در فوریه نهایی شد. ترمپ می‌گوید: «یکی از دلایلی که از این طرح خوشم آمد، این بود که نسبت به زندان‌های خودمان هزینه بسیار کمتر و بازدارندگی به مراتب بیشتری خواهد داشت.»

ترمپ، نظارت‌های داخلی بر عملکرد ریاست‌جمهوری را کاهش داده است. در ماه ژانویه، با اخراج بازرسان کل از ۱۷ نهاد مختلف، سیستم نظارت روی کارآمده پس از ماجرای واترگیت - برای جلوگیری از سوءمدیریت و سوءاستفاده از قدرت - را منحل کرد و دادستان‌های کارکنش را با وفاداران سرسپرده جایگزین کرد.

دولت نامه‌هایی به شرکت‌های حقوقی بزرگ - که نماینده‌ی مخالفان ترمپ بودند- و دانشگاه‌هایی که به فعالیت‌های اجتماعی ترقی‌خواهانه (به‌ویژه اعتراضات ضد دولت اسرائیلی شناخته می‌شدند، فرستاد؛ شرکت‌هایی مثل پاولویس، کرکلند، اسکادن و سایر شرکت‌های نخبه حقوقی. آن‌ها در ازای رهایی از حملات ترمپ، با ارائه صدها میلیون دلار خدمات حقوقی رایگان به نفع او موافقت کردند. ترمپ به تایم می‌گوید: «باید کارم را درست انجام داده باشم، چون از این همه شرکت حقوقی، یک‌عالمه وجه دریافت کرده‌ام».

خیلی از دانشگاه‌ها هم کوتاه آمدند. دانشگاه کلمبیا با اصلاح سیاست‌هایش در زمینه اعتراضات و تغییر برنامه مطالعات خاورمیانه موافقت کرد تا مانع از قطع شدن ۴۰۰ میلیون دلار بودجه فدرال شود. بنا به گزارش‌ها، پس از آن‌که ترمپ شکایتی ۲۰ میلیارد دلاری علیه برنامه شصت‌دقیقه مطرح کرد، مدیران شبکه CBS را به بررسی توافق واداشت. ترمپ کنترول «مرکز هنرهای نمایشی جان اف‌کندی» را در دست گرفت و به موزه اسمیتسونین دستور داد نمایشگاه‌هایش را تغییر دهد.

سیاست معامله‌محور ترمپ در عرصه خارجی فقط به تعرفه محدود نمی‌شود. او تهدید کرده با دانمارک -یکی از اعضای ناتو- درگیر جنگ اقتصادی و حتی نظامی می‌شود تا گرینلند را تصاحب کند. می‌گوید قصد دارد کانال پاناما را پس بگیرد، حتی اگر به درگیری نظامی با نیروهای چریکی بیانجامد. همچنین پیشنهاد داده فلسطینی‌ها از غزه بیرون رانده شوند تا آن‌جا به منطقه‌ای توریستی و ساحلی بدل شود؛ طرحی که ترمپ از آن با عنوان «ریویرای خاورمیانه» یاد می‌کند.

برخی از این اقدامات با اهداف راهبردی و تاکتیکی عجین‌اند. مثلاً گرینلند از منابع معدنی خوبی برخوردار است که به درد امریکا می‌خورد و در رقابت فزاینده قطب شمال می‌تواند نقش کلیدی ایفا کند. برخی دیگر با اهداف شخصی همراهند.

استیون لونیسکی، استاد دانشگاه هاروارد، می‌گوید: «اعمال قدرت ترمپ شباهت زیادی به عملکرد رهبران اقتدارگرایی مانند ویکتور اوربان در مجارستان و رجب طیب اردوغان در ترکیه دارد. این افراد، با وجود برگزاری انتخابات مشروع، قواعد دموکراتیک را به نفع خود تغییر داده‌اند. چگونه؟ با پاداش دادن به متحدان، مجازات مخالفان، تضعیف رسانه‌ها و جامعه مدنی و تبدیل دولت به ابزاری برای پیش‌برد اهداف شخصی و بقای سیاسی. این (تغییرات) از آنچه در صد روز اول ونزوئلا، ترکیه یا مجارستان دیدیم، سریع‌تر و فراگیرترند. چیزی که بیش از همه من را نگران می‌کند، واکنش کند و گنگ جامعه امریکا است.»

از سوی دیگر، جنایت‌های بی‌پایان دولت اسرائیل و نخست وزیر آن نتان‌یا هو، همواره با حمایت دولت‌های امریکا و در ماه‌های اخیر، حمایت بی‌دریغ ترمپ از نتان‌یا هو با ارسال سلاح و حمایت از جنگ‌طلبی او، نسل‌کشی در نوار غزه شدیدتر شده است.

سرمقاله «هاآرتص» در ۷ مه نوشت:

«در روز سه‌شنبه، نیروی هوایی اسرائیل ۹ کودک، بین ۳ تا ۱۴ ساله، را کشت. ... ارتش اسرائیل اعلام کرد که هدف، «مرکز فرماندهی و کنترول حماس» بوده و «تدابیری برای کاهش آسیب به غیرنظامیان بی‌ارتباط اتخاذ شده

بود.» تعداد فلسطینی‌های کشته‌شده در نوار غزه -بیش از ۵۲ هزار تن، از جمله حدود ۱۸ هزار کودک- را نادیده به‌ویژه از سوی ترمپ نادیده گرفته شده است. فراتر از این نسل‌کشی، ترمپ ادعا کرده است که غزه مال ماست و می‌خواهیم در آنجا بندر تجاری و توریستی بسازیم!

اکنون ترمپ و نتان یاهو و یا اردوغان و خامنه‌ای و غیره، چه در همکاری و چه در رقابت با همدیگر سیاست‌های ویرانگر جنگی در خاورمیانه را دنبال می‌کنند و احتمال این که وضعیت این منطقه، بدتر و وخیم‌تر هم شود دور از انتظار نیست.

نتیجه‌گیری

صد روز نخست دوره دوم‌اش، یکی از بی‌ثبات‌کننده‌ترین دوره‌ها در تاریخ امریکا بود و طوفانی از قدرت‌طلبی، تغییرات راهبردی و حملات مستقیم برپا کرد که مخالفان، رهبران جهانی و بسیاری از حامیان‌ش را به حیرت واداشت. ترمپ فرامین و ابلاغیه‌هایی صادر کرده که بسیاری از نهادهای دولتی را فلج کرده‌اند. او تهدید به تصرف گرینلند با زور، تصاحب کانال پاناما و الحاق کانادا کرده و با سوءاستفاده از کنترل ریاست‌جمهوری بر وزارت دادگستری، فرمان تحقیق و تعقیب دشمنان سیاسی‌اش را صادر کرده است.

ترمپ، بخش عمده‌ای از خدمات غیرنظامی دولت را نابود کرده و بیش از صد هزار کارمند فدرال را اخراج کرده است. او به نهادهای گوناگون زندگی امریکائی، از دانشگاه‌ها و رسانه‌ها گرفته تا موسسات حقوقی و موزه‌ها، اعلان جنگ داده و همه‌ی متهمان حملات ۶ ژانویه، از جمله افراد محکوم به خشونت و توطئه براندازی را عفو یا آزاد کرده است.

او برای بازسازی اقتصاد جهانی، جنگ تجاری به راه انداخته و موجی از تعرفه‌های گمرکی صادر کرده که به سقوط بازارها انجامیده و در برنامه‌ی وعده‌داده‌شده‌ی اخراج دسته‌جمعی مهاجران، از همه نهادهای دولت، از اداره مالیات گرفته تا پست، برای شناسائی، بازداشت و اخراج مهاجران استفاده کرده است. برخی از آن‌ها را بدون دادرسی به کشورهای خارجی فرستاده و به ماده‌ای جنگی از قرن هجدهم استناد کرده است.

دولت او حتی دانشجویان خارجی را از خیابان ربوده و فقط به‌خاطر اظهارنظرهایی که خوشایندش نبوده، ویزایشان را لغو کرده است. ترمپ تهدید کرده برخی از امریکائی‌ها را به زندان بدنامی در السالوادور می‌فرستد. یکی از مقامات ارشد دولت می‌گوید: «موفقیت ما به توانائی او در شوکه‌کردن شما بستگی دارد.»

اما آنچه دانشمندان حقوق اساسی و طرفداران آزادی‌های مدنی را شوکه کرده، قدرتی است که ترمپ در تلاش برای مصادره آن است و آن میزان بی‌پروائی که در به‌کارگیری قدرت از خود نشان می‌دهد. ترمپ با استناد به وضعیتی اضطراری و مبهم، مدعی اختیارات قانون اساسی کنگره در حوزه هزینه‌کرد و تجارت خارجی شده است. او کنترل

نهادهای مستقل را به دست گرفته و مقرراتی را که پس از رسوائی و اترگیت برای جلوگیری از مداخله سیاسی در اجرای قانون و تحقیقات وضع شده بود، نادیده گرفته است.

با این حال برخی نهادها در برابر این روند ایستاده‌اند. شرکت‌های حقوقی پرکینز کوی و ویلمر هال موفق شده‌اند از یکی از قضات فدرال، حکم منع موقت بگیرند. دانشگاه هاروارد هم تسلیم نشده است. پس از آن که ترمپ کوشید «آژانس رسانه‌ای جهانی ایالات متحده» و رسانه‌های زیرمجموعه آن مانند «صدای امریکا» و «رادیو آزادی» را تعطیل کند، برخی از آن‌ها شکایت کردند تا بتوانند به کارشان ادامه دهند. دیوان عالی نیز در چندین پرونده دخالت کرد. با این حال، ظرفیت نهادها برای مهار ترمپ محدود است، به‌ویژه اگر او دستوراتشان را نادیده بگیرد. لوئیتسکی می‌گوید: «دادگاه‌ها به‌تنهایی نمی‌توانند کاری از پیش ببرند. فرآیند قضائی کند پیش می‌رود و در این فاصله خیلی چیزها ممکن است از بین برود.»

نهایتاً سیاست‌ها و تصمیم‌های ترمپ، چندان قابل اعتماد کنترل نیستند. ترمپ، شدیداً خودشیفته است و همواره نسنجیده مسایل سیاسی و اقتصادی و نظامی متناقضی را به زبان می‌آورد. و زورگوئی می‌کند. ترمپ، حتی بر سر میز مذاکره می‌تواند بازی را برهم بزند و میز را به هم بریزد؛ نمونه بارزش رفتار او در کاخ سفید با مهان خود، زلنسکی رئیس جمهور اوکراین بود و نهایتاً وادار کردن او به امضای واگذاری حدود ۵۰ درصد از منابع و معادن اوکراین به امریکا است. الان هم نمی‌توان به درستی تحلیل کرد که سیاست‌های ترمپ درباره خاورمیانه و ایران به کجا منجر خواهد شد! آنچه که می‌توان در مورد ترمپ قطعی گفت او یک تاجر و معامله گر است و اگر منافع اقتصادی خود و اطرافیان و دولتش تامین شود مردم و آزادی‌ها و امنیت اقتصادی و اجتماعی چه در داخل امریکا و چه در کشورها و قاره‌های دیگر جهان، کمترین اهمیتی برایش ندارد.

جمعه نوزدهم اردیبهشت- ثور - ۱۴۰۴ - نهم می ۲۰۲۵